

**הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני
חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים
2009 ו-2010), התשס"ט-2009**

פרק ח': תחבורה

סעיף 30 – תיקון חוק רשות התעופה האזרחית

(2) המפקח על התעבורה רשאי לקבוע את התעריף המוגדל כאמור בפסקה (1), בשיעורים שונים בהתאם לנסיבות, וכן, לקבוע נסיבות שבהן יהא אדם פטור מתשלום התעריף המוגדל.

(3) הסכום האמור בפסקה (1) יעודכן ב-1 בינואר בכל שנה, לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון לעומת מדד חודש יולי 2008, ויעוגל לשקל החדש הקרוב; לענין זה, "המדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ב) התעורר ספק בדבר התחנה שבה עלה הנוסע לאוטובוס, יחושבו דמי הנסיעה מתחנת המוצא של האוטובוס.

(ג) התעריף המוגדל לפי סעיף זה ישולם לפי דרישה לנציג בעל הרישיון.

(ד) אין בתשלום התעריף המוגדל לפי סעיף זה כדי לגרוע מהאחריות הפלילית בשל נסיעה באוטובוס בקו שירות ללא כרטיס תקף, או בשל אי-הצגה או בשל אי-מסירה של כרטיס לפי דרישה כאמור בסעיף 61(ב);

(2) בסעיף 62, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) מי שעשה אחד מאלה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:

(1) נסע באוטובוס בקו שירות ללא כרטיס תקף המתאים לנסיעתו, או שלא הציג או שלא מסר את הכרטיס לפי דרישה כאמור בסעיף 61(ב);

(2) לא שילם את התעריף המוגדל לפי הוראות סעיף 61ד"

תיקון חוק רשות התעופה האזרחית 30. בחוק רשות התעופה האזרחית, התשס"ה-2005⁵¹, בסעיף 9, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

התעופה האזרחית, התשס"ה-2005 (להלן – החוק), וזאת, במקום מינהל התעופה האזרחית שפעל עד אז.

בשנות פעילותה של הרשות הוכח שכדי שתוכל לעמוד בהצלחה בסטנדרטים הבינלאומיים המחייבים בעולם התעופה האזרחי-הבינלאומי, יש צורך בחיזוק עצמאותה. לצורך כך מונתה ועדה בין-משרדית (להלן – הוועדה), בראשותו של מנכ"ל משרד התחבורה והבטיחות בדרכים, לבחינת הדרכים לחיזוק עצמאותה ומעמדה של הרשות, אשר הגישה את המלצותיה ביום 26 בינואר 2009 וקבעה בין השאר, שתקציב הרשות ינוהל ישירות על ידי מנהל הרשות מול אגף תקציבים במשרד האוצר בלא מעורבות משרד התחבורה.

ההסדר הקיים בסעיף 9 לחוק, ולפיו תקציב הרשות נקבע בתחום פעולה נפרד במסגרת תקציב משרד התחבורה, אינו מספיק לצורך החלת עצמאות תקציבית לרשות, שכן הוא יוצר תלות ממשית בין הרשות לבין משרד התחבורה, אשר לו סדרי עדיפות משלו.

על כן מוצע לתקן את סעיף 9 לחוק ולהוסיף לו את סעיף קטן (ב), הקובע הוראות מיוחדות לענין תקציב הרשות.

כן מוצע להטיל על נוסע באוטובוס ציבורי שלא הציג כרטיס לפי דרישת נציג בעל הרישיון כאמור, את החובה להזדהות לפני נציג בעל הרישיון על ידי תעודת זהות או תעודה מזהה אחרת ולמסור את מענו, וזאת במטרה לאפשר לבעל הרישיון לפעול כנגד אותו הנוסע באמצעים העומדים לרשות בעל הרישיון. הסמכויות האמורות יוקנו רק לנציג של בעל רישיון שהוסמך לכך לפי הוראות המפקח על התעבורה.

בצד הסדרת נושא התשלום כאמור, מוצע עוד כי נסיעה בלא כרטיס תקף המתאים לנסיעה, או אי-הצגה או אי-מסירה של הכרטיס לפי דרישת נציג בעל הרישיון כאמור, או אי-תשלום התעריף המוגדל כאמור, יהוו עבירה, ככל הפרה אחרת של הוראות פקודת התעבורה, והקנס בגין כל אחת מאותן עבירות יהיה הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

יצוין כי בעקבות התיקון המוצע יתוקנו גם תקנות התעבורה, כדי להתאימן לתיקון החקיקה.

סעיף 30 רשות התעופה האזרחית (להלן – הרשות) הוקמה כרשות במשרד התחבורה, מכוח חוק רשות

⁵¹ ס"ח התשס"ה, עמ' 150.

"(ב) לעניין תקציב הרשות, יקראו את סעיפים 9, 11 ו-12 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁵², כך:

(1) בסעיף 9, ברישה, במקום "או עם ממונה אחר על סעיף תקציב, לפי הענין" יקראו "ועם מנהל הרשות";

(2) בסעיף 11(א), במקום "השר הנוגע בדבר או ממונה אחר על סעיף תקציב" יקראו "מנהל הרשות";

(3) בסעיף 12(ד), במקום "השר הנוגע בדבר או ממונה אחר על סעיף תקציב" יקראו "מנהל הרשות".

פרק ט': ביטחון פנים

31. בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005⁵³ –

(1) בסעיף 2 –

(א) אחרי ההגדרה "פקודת החיפוש" יבוא:

"פקח" – עובד רשות מקומית הממלא תפקידי פיקוח, שהוסמך לפי סעיף 7א(א) לביצוע פעולות אבטחה ושמירה על ביטחון הציבור לפי חוק זה, לשם סיוע למשטרת ישראל במניעת אלימות";

(ב) אחרי ההגדרה "רכב", "רכב ציבורי" יבוא:

"רשות מקומית" – עיריה, מועצה מקומית, מועצה אזורית או איגוד ערים";

ד ב ר י ה ס ב ר

למלא את תפקידם כיום, היא סמכות העיכוב בשטח, שתכלול את הסמכות להביא את העצור לתחנת המשטרה. התנאים להרחבת סמכויות הפקחים גובשו במסגרת ועדה בין-משרדית נוספת בראשות רב-ניצב בדימוס שלמה אהרונישקי.

לפיכך, כדי לסייע למשטרת ישראל בפעולות למניעת אלימות ולאפשר "גיוס" גופים ציבוריים נוספים לצורך התמודדות רציפה ויעילה עם תופעת הפשיעה, תוך שיפור איכות החיים וביטחונם האישי של התושבים, מוצע להעניק את כל הסמכויות הנתונות למאבטח בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005 – גם לפקחי רשויות מקומיות, בכפוף להסמכת השר לביטחון הפנים. כמו כן, מוצע להעניק לפקח סמכות לדרוש מחשוד שעוכב ויש חשש שיימלט או שזהותו אינה ידועה, להילות עמו לתחנת המשטרה כדי למסרו לידי שוטף, לרבות שימוש בכוח סביר במקרה של סירוב מצד החשוד.

בהסמכה לפי התיקון המוצע יקבע השר לביטחון הפנים באילו סוגי מקומות בתחומי הרשות המקומית יהיה פקח רשאי להפעיל את סמכויותיו. פקח יעשה שימוש בסמכויותיו רק בעת מילוי תפקידו, כשהוא לבוש מדי פקח ותג זיהוי וכשיש בידו תעודת פקח. תוקף תעודת הפקח יהיה לשלוש שנים עם אפשרות הארכה לתקופות נוספות של שלוש שנים כל אחת.

בפסקה (1) מוצע ששר האוצר יתייעץ עם מנהל הרשות בהפעילו את סמכותו לפי סעיף 9 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (להלן – חוק יסודות התקציב), שעניינו קביעת מנת מימון.

בפסקה (2) מוצע ששניונים כאמור בסעיף 11 לחוק יסודות התקציב יהיו על פי הצעת מנהל הרשות. בפסקה (3) מוצע כי קביעת המטרות אשר להן יוצאו הסכומים וימולאו המטרות בתכנית שנקבע לגביה שהיא תשמש כרזרבה או כעתודה, כאמור בסעיף 12(ד) לחוק יסודות התקציב, תהיה על פי הצעת מנהל הרשות.

סעיף 31 בשנים האחרונות גובר הצורך במציאת פתרונות ודרכים להפחתת הפשיעה ולמיגורה. לשם כך הוקמה הוועדה לבחינת שיטור קהילתי ומשטרה עירונית במאבק באלימות, בראשות רב-ניצב בדימוס יעקב טרנר (להלן – הוועדה), אשר בחנה כלים למאבק בתופעת האלימות.

עבודת הוועדה הצביעה על קיומן של נקודות תורפה רבות במצב הנוכחי, ביניהן העדר סמכויות אכיפה מספקות בידי פקחי הרשויות המקומיות, המצויים דרך קבע במרכזים ציבוריים שבהם מתגלות תופעות אלימות.

על כן, אחת מהמלצות הוועדה היתה להרחיב את סמכויות פקחי הרשויות המקומיות. הוועדה קבעה כי "הסמכות החשובה ביותר החסרה לפקחים, על מנת שיוכלו

⁵² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

⁵³ ס"ח התשס"ה, עמ' 758.